

ODLUKA O PRIHVATLJIVOSTI

Datum usvajanja: 01. jul 2014. god.

Slučaj br. 2013-03

Goran Becić

protiv

EULEX-a

Komisija za razmatranje ljudskih prava je elektronskim putem shodno pravilu 13. iz njihovog pravilnika o radu, dana 01. jula 2014. godine, sa udelom sledećih članova komisije:

Gđa Magda MIERZEWSKA, predsedavajući član
Gđin Guénaël METTRAUX, član
Gđa Katja DOMINIK, član

Uz asistenciju
Gđin John J. RYAN, viši pravni službenik
Gđa Joanna MARSZALIK, pravni službenik
Gđin Florian RAZESBERGER, pravni službenik

Uzevši u razmatranje gore pomenutu žalbu, predstavljenu u skladu sa Zajedničkom Akcijom Saveta 2008/124/CFSP koja datira od 04. februara 2008. godine, EULEX-ovim Konceptom odgovornosti koji datira od 29. oktobra 2009. god. o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava i Pravilnika o radu Komisije prema poslednjim izmenama od 15. januara 2013. godine,

Nakon većanja, odlučila sledeće:

I. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

1. Komisija je žalbu registrovala 27. maja 2013. godine.

2. Dana 7. juna 2013. godine, Komisija je odlučila da obavesti Šefa Misije (u tekstu: ŠM) EULEX-a na Kosovu o žalbi, pozivajući ga da podnese svoja pisana zapažanja o žalbi. Zapažanja ŠM-a su primljena 15. avgusta 2013. godine. Ona su naknadno saopštena podnosiocu žalbe radi njegovih komentara. Podnosilac žalbe je svoje komentare na zapažanja ŠM-a dostavio 8. septembra 2013. godine a 12. septembra 2013. godine poslao je svoje naknadne komentare. Ti komentari su prevedeni i 10. oktobra 2013. godine poslani ŠM-u radi informisanja.
3. Dana 27. novembra 2013. godine, Komisija je odlučila da ŠM-u prosledi jednu proširenu izjavu sa činjenicama, pozivajući ga tom prilikom da podnese naknadna pismena zapažanja povodom žalbe. Dana 09. decembra 2013. godine podnosilac žalbe je obavestio Komisiju o daljem toku razvoja njegovog slučaja. Dana 26. decembra 2013. godine ŠM je podneo svoja naknadna zapažanja. Podnosilac žalbe je svoje dalje komentare podneo 09. februara 2014. godine i 27. maja 2014. godine.

II. ČINJENICE

4. Podnosilac žalbe je vlasnik stana koji se nalazi u Prištini. Podnosilac žalbe tvrdi da od 1999. godine on nije u mogućnosti da vrati u svoj posed svoj stan. Godine 2004. određeni S. H. koji je protivzakonito boravio u stanu silom je isteran iz njega zahvaljujući "*Odluci Habitata [Komisija za stambene i imovinske zahteve] (HPCC/D/87/2003/C od 29.08.2003) kojom je potvrđeno da je [podnosilac žalbe] zakonski vlasnik pomenutog stana*".
5. Iako je ova odluka doneta, podnosilac žalbe nije uspeo da povрати u posed svoj stan. U nekoliko navrata, različiti uzurpatori su okupirali njegov stan i u međuvremenu napuštali isti.
6. Godine 2009. tokom manjeg vremenskog perioda dok je stan bio prazan, podnosilac žalbe je uspeo da isti renovira.
7. Dana 26. avgusta 2009. godine, supruga podnosioca žalbe otišla je u stan i otkrila da je isti ponovo protivzakonito uzurpiran. Tom prilikom, vrata stana je navodno otvorila ćerka izvesnog R. Q. i rekla je da je taj stan "dodeljen" R. Q.-u od strane članova policijske stanice br. 4. "Dardanija" u Prištini. Podnosilac žalbe tvrdi da su članovi policijske stanice br. 4. dali taj stan pod kiriju izvesnom R.Q.-u.
8. Prema rečima podnosioca žalbe, R.Q., za koga podnosilac žalbe veruje da je član kosovske policije, uzeo je u posed stan na odobrenje šefa policijske stanice br. 4.
9. Dana 14. septembra 2009. godine, posredstvom advokata iz "Danskog Saveta za Izbeglice", podnosilac žalbe je podneo krivičnu prijavu u Opštinskom Javnom Tužilaštvu u Prištini protiv R.Q.-a i članova KP-a iz policijske stanice br. 4. (krivična prijava je

registrovana pod brojem KPPP 3654-14/09). Nakon toga, žalba je predstavljena od strane advokata NVO-a „Dalja podrška izbeglim i interno raseljenim licima u Srbiji“. Podnosilac žalbe tvrdi da je 6. novembra 2009. godine, javni tužilac zatražio od policije da prikupi informacije kako bi identifikovali počinioca krivičnog dela.

10. Podnosilac žalbe tvrdi da je 29. novembra 2009. godine kontaktirao EULEX putem elektronske pošte i obavestio ih o ovom slučaju. Upućen je na člana kadra iz EULEX-a (izvesni: M.M.) i rečeno mu je da je njegova žalba prosleđena određenom broju jedinica unutar Misije EULEX-a. Dana 13. decembra 2009. godine, podnosilac žalbe je obavestio M.M. o svom slučaju a naročito o njegovih četiri pokušaja da problem prijavi policiji (dana 4. juna 2008. god.; 14. oktobra 2008. god.; 26. avgusta 2009. god.; i 10. oktobra 2009. god.), što nije urodilo plodom. Dana 5. januara 2010. godine podnosilac žalbe je dobio odgovor od M.M. koji mu je pružio detalje kontakt osobe, naime, Šef kancelarije za veze sa sudovima u Mitrovici sa predlogom da je kontaktira.
11. Podnosilac žalbe je podneo pismo od M.M. u kojem se navodi da je „*EULEX zainteresovan za slučaj potencijalnog lošeg rada u sudskom sistemu i unutar našeg je mandata da poboljšamo zaštitu građana i njihovih prava pred sudovima*“. Podnosiocu žalbe je dat savet da kontaktira šefa kancelarije za veze sa sudovima u Mitrovici pošto „*njena procena o potrebi da EULEX interveniše može biti ključna*“.
12. Dalji napori podnosioca žalbe da se obrati zvaničniku o kome je reč, kao i prvobitni kontakt sa EULEX-om, nisu doveli ni do kakvog odgovora.
13. Konačno, dana 6. maja 2010. godine, podnosilac žalbe je uspeo podnese žalbu u policijskoj stanici br. 4. uz pomoć advokata.
14. Navodi se da je 30. avgusta 2010. godine, podnosilac žalbe podneo pismo Opštinskom javnom tužilaštvu tražeći od vlasti da preduzmu mere povodom njegovog slučaja i da njemu lično odgovore pismenim putem. Podnosilac žalbe tvrdi da nije dobio nikakav odgovor na to pismo.
15. Nakon toga je podnosilac žalbe kontaktirao EULEX putem elektronske pošte negde početkom januara 2012. godine. Sa tim u vezi, podnosilac žalbe prilaže pismo koje je dobio kao odgovor od Koordinatora za imovinska prava pri EULEX-u, koji je dao savete o dostupnim pravnim lekovima i ukazao da je ovaj odgovor takođe podeljen sa prikladnim organima vlasti iz EULEX-a koji su odgovorni za pružanje podrške Opštinskom javnom tužilaštvu u Prištini, sa Šefom opštinskog javnog tužilaštva u Prištini, kao i sa vršiocem dužnosti direktora Kancelarije Disciplinskog Veća u Kosovskom Sudskom Veću.

16. Dana 07. marta 2012. godine, podnosilac žalbe je primio pismo od kancelarije Disciplinskog Veća kojim ga obavještavaju da je prvi tužilac koji je dodeljen za rad na njegovom slučaju zamenjen 2010. godine i da je 28. februara 2012. godine slučaj dodeljen drugom tužiocu. Ipak, podnosilac žalbe tvrdi da nije bilo pomaka u njegovom slučaju.
17. Dana 30. avgusta 2012. godine, podnosilac žalbe se ponovo obratio koordinatoru za imovinska prava pri EULEX-u zatraživši od njega pomoć pošto nije bilo pomaka na njegovom slučaju. Podnosilac žalbe je 20. septembra 2012. godine dobio odgovor od koordinatora za imovinska prava pri EULEX-u, koji je dao neke savete o mogućim pravnim lekovima a takođe je obavestio žalioca da je slučaj upućen odgovornim organima u EULEX-u samo radi informisanja.
18. Dana 12. septembra 2012. godine, opštinsko tužilaštvo u Prištini je obavilo razgovor sa izvesnim R.Q, koji je kako se navodi priznao da koristi stan u kom je protivzakonito ušao provaljivanjem vrata.
19. Dana 28. januara 2013. godine podnosilac žalbe se još jednom obratio EULEX-u, pošto mu je, kako on navodi, R.Q. tražio da plati 5,000 evra kao preduslov da napusti stan. Podnosilac žalbe nije primio nikakav odgovor od EULEX-a.
20. Dana 01. aprila 2013. godine, pravni zastupnik podnosioca žalbe se obratio Osnovnom javnom tužilaštvu kako bi otpočeli krivični postupak, na osnovu prikupljenih činjenica i priznanjem R.Q. Podnosilac žalbe nije dobio odgovor.
21. Dana 11. maja 2013. godine, podnosilac žalbe se obratio Kancelariji Disciplinskog Veća Prištine i 16. avgusta 2013. godine dobio odgovor u kome se navodi da je Opštinsko Tužilaštvo 05. jula 2011. godine podnelo predmet protiv R. Q. Opštinskom Sudu u Prištini gde je, kako je rečeno isti na čekanju pred tim sudom. Kancelarija Disciplinskog Veća nije utvrdila osnove za otpočinjanje disciplinskih istraga protiv neprofesionalnog tužilačkog ponašanja u slučaju R.Q.
22. Dana 15. avgusta 2013. godine, podnosilac žalbe je dobio pismo iz Kancelarije Osnovnog Tužilaštva u Prištini. Od njega su tražili da dopuni svoj predmet naknadnim dokumentima, uključujući dokumente o vlasništvu nad stanom. Takođe je od njega zatraženo da podnese i odluku Komisije za stambene i imovinske zahteve (vidi par. 4 gore). Podnosilac žalbe je dostavio relevantne dokumente i dalje je naveo da je on podneo te iste dokumente i ranije kada je podnosio krivičnu prijavu za ovaj slučaj.
23. Nenavedenog datuma tokom jeseni 2013. godine Mobilni tim iz EULEX-ove divizije za jačanje a u vezi pravosudnih pitanja preuzeo je praćenje krivičnog postupka koji se nalazi na čekanju pred Osnovnim Sudom u Prištini a koji je pokrenut nenavedenog datuma, pretpostavljamo na jesen 2013. godine.

24. Dana 16. decembra 2013. godine sudija Osnovnog Suda proglasio je optuženog krivim i odredio mu uslovnu kaznu zatvora u trajanju od tri meseca, a takođe je i dao naredbu da se okupirana imovina oslobodi u roku od 30 dana od dana donošenja odluke.

Žalbe

25. Podnosilac žalbe tvrdi da EULEX nije uspeo da reaguje prikladno povodom njegovog slučaja i samim tim prekršio njegova ljudska prava. Iz toga se može zaključiti da se žalilac žali shodno članu 1. Protokola br. 1 Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda (EKLJP) zajedno sa članom 14. Konvencije i shodno članu 13. spomenute Konvencije.

IV. ZAKON

26. Komisija je ovlašćena da primenjuje instrumente za ljudska prava koji su 29. oktobra 2009. godine definisani EULEX-ovim Konceptom Odgovornosti o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava. Od posebne važnosti za rad Komisije jesu EKLJP i Međunarodna povelja o građanskim i političkim pravima (MPGPP) koje određuju minimalne standarde za zaštitu ljudskih prava koje javne vlasti moraju da garantuju u svim demokratskim pravnim sistemima.

RELEVANTAN PRIMENLJIV ZAKON

Udruženi postupak

27. Relevantni izvodi iz Članova 2. i 3. Udruženog Postupka Evropskog Saveta 2008/124/CFSP koji datira od 04. februara 2008. godine, o Misiji vladavine prava Evropske Unije na Kosovu, EULEX KOSOVO (u tekstu: Udruženi postupak), glasi kao što sledi:

Član 2. Izjava Misije

EULEX na KOSOVU pomaže kosovskim institucijama, pravosudnim organima i organima gonjenja u njihovom napretku ka održivosti i odgovornosti i u budućem razvijanju i jačanju nezavisnog multietničkog pravosudnog sistema i multietničke policije i službe carine, obezbeđujući da ove institucije budu bez političkog uticaja i da budu privržene međunarodno priznatim standardima i najboljoj evropskoj praksi.

EULEX na KOSOVU, u punoj saradnji sa Programima Pomoći Evropske Komisije, vrši svoj mandat nadgledanjem, praćenjem i savetovanjem zadržavši određene izvršne nadležnosti.

Član 3. Zadaci

U cilju ispunjenja izjave misije koja je prikazana u članu 2. EULEX na Kosovu:

(d) obezbeđuje da slučajevi ratnih zločina, terorizma, organizovanog kriminala, korupcije, međuetničkog kriminala, finansijskog/privrednog kriminala i ostala krivična dela budu pravilno istražena, krivično gonjena, da se donesu pravilne presude i iste budu sprovedene, u skladu sa zakonom na snazi, uključivanjem, kao odgovarajuće, međunarodnih istražitelja, tužilaca i sudija zajedno sa kosovskim istražiteljima, tužiocima i sudijama ili samostalno, i preduzimanjem mera uključujući, kao

odgovarajuće, stvaranje struktura saradnje i koordinacije između policije i organa tužilaštva;

Zakon o pravnoj nadležnosti, odabiru i dodeli slučaja sudijama i tužiocima EULEX-a 2008/03-L053, na snazi do 31. maja 2014. god. (čitaj: Zakon o pravnoj nadležnosti)

Član 11.

Ovlašćenja tužilaca EULEX-a za mržnjom motivisana krivična dela

11.1. U bilo kojoj fazi tokom trajanja postupka i uz saglasnost glavnog tužioca EULEX-a, tužioci EULEX-a mogu preuzeti odgovornost za svaku istragu ili gonjenje za bilo koji krivični prekršaj, uključujući prekršaje protiv lica ili imovine, gde izgleda da su žrtve, objekti ili mete krivičnog prekršaja odabrani zbog svoje stvarne ili uočene veze, naklonosti, pripadnosti, podrške ili članstva u stvarnoj ili uočenoj grupi identifikovanoj prema rasnom, nacionalnom, etničkom ili socijalnom poreklu, povezanosti sa nacionalnom manjinom ili političkom grupom, jezikom, bojom, religijom, polom, starošću, mentalnom ili fizičkom nesposobnošću, seksualnom orijentacijom ili drugim sličnim faktorima.

Član 12.

Ovlašćenja tužilaca EULEX-a u slučaju nespremnosti ili nesposobnosti kosovskih javnih tužilaca

12.1 U svakoj fazi bilo kog krivičnog postupka, ukoliko javni tužilac Kosova pokaže nespremnost ili nesposobnost za obavljanje svoje dužnosti i ukoliko ta nespremnost i nesposobnost može ugroziti pravilnu istragu ili krivično gonjenje datog prekršaja, ili kada postoji osnovana sumnja u pogledu pokušaja uticaja na istragu ili krivično gonjenje datog prekršaja, glavni tužilac EULEX-a ima pravo da zatraži od glavnog tužioca nadležnog tužilaštva da se predmet dodeli:

- a) drugom javnom tužiocu Kosova koji radi u istom tužilaštvu, ili
- b) bilo kom tužiocu EULEX-a koji će preuzeti odgovornost za istragu ili krivično gonjenje.

Podnesci od strane stranaka

Podnesci od EULEX-a

Domen izvršnog mandata EULEX-a

- 28. Komisija je zatražila od stranaka da podnesu svoje komentare o tome da li činjenice spadaju unutar domena izvršnog mandata EULEX-a, naročito u pogledu člana 3. par. (d) Udruženog postupka (vidi par. 27 gore).
- 29. EULEX navodi da tvrdnja podnosioca žalbe o počinjavanju krivičnog dela motivisanog mržnjom ili među-etničkom pripadnošću nije potkrepljena tako da bi mogla da izazove mehanizme predviđene članom 11. Zakona o pravnoj nadležnosti koji pruža mogućnost tužiocima EULEX-a da preuzmu slučaj (vidi par. 27. gore).
- 30. EULEX navodi da kako bi se slučaj kvalifikovao kao mržnjom motivisano krivično delo, samo delo/ponašanje mora da dovede do

krivičnog dela shodno krivičnom zakoniku i mora biti počinjeno motivom među-etničke pristrasnosti.

31. EULEX priznaje da je protiv zakonito okupiranje nepokretne imovine krivični prekršaj shodno poglavlju XXII Krivičnog zakonika Kosova od 2004. godine koji je bio na snazi tokom navodnog dela.
32. Pored toga, EULEX tvrdi da je prema opisu činjenica koje su date u „Policijskom izveštaju”, R.Q. okupirao stan zato što je isti bio prazan i nikakvi argumenti nisu pruženi od strane podnosioca žalbe kako bi potkrepio navode da je R.Q. počinio krivično delo motivisano među-etničkom mržnjom protiv žalioca. Ipak, krivični prekršaj protivzakonitog okupiranja imovine nije dotakao izvršni mandat tužilaca EULEX-a.

Saznanje EULEX-a o predmetu

33. Što se tiče pitanja da li je EULEX bio upoznat sa slučajem, i da li je relevantna preliminarna istraga sprovedena, EULEX navodi da tužioci EULEX-a nisu bili upoznati sa istim. Tužioci EULEX-a nisu bili obavešteni ni o kakvim izveštajima ili žalbama podnosioca žalbe sve do avgusta 2012. godine. Nikakav dokument koji na sebi nosi pomenuti broj slučaja nije bio prosleđen tužiocima EULEX-a.
34. EULEX tvrdi da predmet, koji poseduje kancelarija Šefa Tužilaštva EULEX-a o žalbama podnetim toj kancelariji, sadrži memorandum od predsednika skupštine sudija EULEX-a za Šefa pravosuđa o „*postupcima pokrenutim u vezi imovine*” od strane podnosioca žalbe. Ovaj memorandum je 24. februara 2012. godine prvo saopšten kancelariji šefa tužilaštva EULEX-a od strane kancelarije šefa pravosuđa, ali ne i sama žalba.

Navodno kršenje prava podnosioca žalbe

35. EULEX navodi da prikladno tumačenje u vezi mandata EULEX-a da asistira Kosovskim institucijama za vladavinu prava glasi da bi se zadovoljenje pravde prvo trebalo potražiti unutar kosovskog pravnog sistema i tako omogućilo pravnim lekovima i mehanizmima koji su dostupni unutar njihovog pravnog sistema da budu operativni.
36. EULEX tvrdi da podnosilac žalbe nije uspeo da pruži elemente koji bi omogućili da se utvrdi postojanje diskriminacije shodno pristupu Evropskog suda za ljudska prava. Ne samo to da se ponašanje EULEX-a ne može smatrati da je dovelo do kršenja primenljivih odredbi EKLJP-a, već je njihovo ponašanje bilo u skladu sa njihovim mandatom da asistiraju Kosovskim institucijama za vladavinu prava i u skladu sa zakonom o pravnoj nadležnosti.

Rukovanje od strane EULEX-a žalbama koje je podneo podnosilac žalbe

37. Komisija je zatražila od EULEX-a da prokomentariše kako oni garantuju da će relevantne žalbe koje su poslate EULEX-u biti blagovremeno podeljene sa Tužilaštvom EULEX-a. EULEX je u svom odgovoru naveo da su sve prepiske EULEX-u prosleđene preko Kancelarije šefa kadra relevantnim jedinicama, izuzev podnesaka primljenih direktno od strane sudija ili tužilaca EULEX-a, što spada pod samu odgovornost Izvršne Divizije.
38. Kancelarija šefa kadra procenjuje koje su kancelarije EULEX-a najpogodnije da urade nacrt odgovora dopisniku i zahteva imenovanje osobe da pripremi odgovor. Slične odgovarajuće kancelarije, kao što je i kancelarija šefa izvršne divizije u zavisnosti od prirode žalbe prima/ju prepisku kao kopiju. Kancelarije koje primaju kopiju iste, često pružaju svoj doprinos u prilaganju informacija o slučaju o kome je reč. Svi koraci u ovoj proceduri se registruju u registru kancelarije šefa kadra. Na kraju, odgovor šalje odgovarajuća kancelarija ili direktno dopisniku – na primer, u slučaju zahteva za preuzimanje – ili preko kancelarije šefa kadra.

Odgovor podnosioca žalbe na zapažanja ŠM-a

39. U suštini, navedeno je da je R.Q., koji je protivzakonito okupirao njegov stan, zaštićen od strane članova kosovske policije. Podnosilac žalbe naročito kritikuje ne reagovanje kosovske policije kao i neuspeh kosovskog javnog tužioca da deluje odlučno.
40. Pored toga, podnosilac žalbe tvrdi suprotno argumentu EULEX-a, naime da do avgusta 2012. godine tužioci EULEX-a nisu bili upoznati ni sa kakvom žalbom krivične tužbe koju je on podneo, on je kontaktirao EULEX putem elektronske pošte (e-mail) već 29. novembra 2009. godine ali nije dobio nikakav odgovor. Njegovi dalji kontakti sa EULEX-om nisu doveli ni do kakvog rezultata.
41. Navedeno je da je EULEX počeo da reaguje tek nakon što je Komisija prosledila slučaj ŠM-u radi njegovih komentara.
42. Štaviše, podnosilac žalbe tvrdi da iako je sud kaznio R.Q. sa tri meseca uslovnog pritvora, njegov stan je ozbiljno oštećen i da žalilac ne očekuje da mu se šteta koju je pretrpeo nadoknadi.
43. Dok u svom podnesku od 09. februara 2014. godine, podnosilac žalbe navodi sledeće *“Od vas tražim ne da preduzimate mere protiv EULEX-a”*, a to je pojašnjeno 27. maja 2014. godine da *“Ja ne želim da povučem žalbu. Naprotiv, želeo bih da Komisija razmotri slučaj i da preporuke EULEX-u, da se ovakvi i slični slučajevi ne ponove.”*

Zakon

44. Pre razmatranja žalbe o njenoj osnovanosti, Komisija treba da odluči da li da prihvati žalbu, uzevši u obzir kriterijume prihvatljivosti koji su određeni pravilom 29. iz Pravilnika o radu.

45. Komisija je već utvrdila da postupci od strane tužilaca EULEX-a ili policije, preduzeti u kontekstu krivične istrage, čine deo izvršnog mandata EULEX-a na Kosovu i prema tome spadaju unutar sfere izvršnog mandata Komisije (vidi, npr., Z protiv EULEX-a, 2012-06, od 10. aprila 2013. god., u par. 32.; W protiv EULEX-a, 2011-07, od 05. oktobra 2012. god. u par. 21.; Hodža protiv EULEX-a, 2011-18, od 23. novembra 2011. god. u par. 22.; Slobodan Martinović protiv EULEX-a, 2011-11, od 23. novembra 2011. god. u par. 16.).
46. Komisija je dalje konstatovala da postupci ili propusti od strane tužilaca a tokom istražne faze krivičnog postupka ne mogu se smatrati da su urađeni u smislu „sudskog postupka” (vidi Tači protiv EULEX-a, 2010-02, od 14. septembra 2011. god. par. 64.). Prema tome, Komisija je konstatovala da „postupci i propusti tužilaca EULEX-a [...] pre podizanja optužnice mogu da spadaju unutar sfere izvršnog mandata EULEX-a” (vidi Z protiv EULEX-a, 2012-06, od 10. aprila 2013. god., u par. 33.; Tači protiv EULEX-a, 2010-02, od 14. septembra 2011. god., par. 93.).
47. Trenutni slučaj se odnosi na navodno postupanje i ne postupanje tužilaca EULEX-a u pred-istražnoj fazi. U tom smislu, nikakvi argumenti nisu prikazani kako bi doveli do toga da slučaj u principu ne spada u pravnu nadležnost Komisije.
48. EULEX tvrdi da uzurpiranje stana podnosioca žalbe od strane R.Q. ne čini mržnjom motivisano krivično delo u bilo kom slučaju i tako ne spada unutar mandata EULEX-a.
49. Povodom ovog Komisija konstatuje da EULEX nije komentarisao tvrdnje podnosioca žalbe da su činjenice iz slučaja dovele do diskriminacije nad njim a od strane kosovske policije i kosovskih tužilaca, i da je njihovo navodno odbijanje da nastave sa daljim ispitivanjem njegove tvrdnje njemu uskratilo pristup jednom delotvornom pravnom leku.
50. Komisija naglašava da nije njihov zadatak da ocenjuju validnost odluka tužilaca, u vezi sa otpočinjanjem jedne istrage i preuzimanje slučajeva od strane tužilaca EULEX-a od kosovskih tužilaca. Ipak, čini se da formalna odluka u vezi otpočinjanja istrage nikada nije doneta.
51. Komisija konstatuje da je navedeno od strane EULEX-a da tužioci EULEX-a „nisu bili i još uvek ne poseduju neophodne informacije u vezi ovog slučaja” (uporedi par. 33 gore). Prema tome Komisija ne može da prihvati zaključak „da prema proceni koju je uradila Kancelarija šefa tužilaca EULEX-a u svom odgovoru na pitanja izneta od strane Komisije upućena toj kancelariji preko EULEX-ove kancelarije za ljudska prava i pravna pitanja, navodni prekršaji se ne mogu okarakterisati kao mržnjom motivisano krivično delo” (vidi par. 29. do 32. gore).

52. Komisija smatra da, u smislu podnesaka od strane stranaka, žalba postavlja ozbiljna pitanja činjenica i prava koja se odnose na navodno kršenje ljudskih prava u vezi članova 13. i 14. EKLJP-a kao i člana 1. Protokola br. 1. EKLJP-a, čije utvrđivanje zahteva ispitivanje osnovanosti žalbe.
53. Prema tome Komisija zaključuje da žalba nije neosnovana i spada unutar pravne nadležnosti Komisije. Nikakve druge osnove za proglašenje iste neosnovanom nisu utvrđene.

IZ TIH RAZLOGA,

Komisija, jednoglasno,

PROGLAŠAVA PRIHVATLJIVOM, bez prejudiciranja osnovanosti, žalbe u pogledu navodnog kršenja u vezi članova 13. i 14. EKLJP-a kao i člana 1. Protokola br. 1. EKLJP-a; i

POZIVA ŠM-a i podnosioca žalbe, ukoliko i sami odluče da to urade, da upute u svojim podnescima pitanja identifikovana u ovoj odluci i bilo koje drugo pitanje koje stranke smatraju važnim povodom osnovanosti ovog slučaja a što već nije upućeno u njihovim ranijim podnescima.

U ime Komisije,

John J. RYAN
Viši pravni službenik

Magda MIERZEWSKA
Predsedavajući član